

2022.11.25. Bibliaóra

Előfohász: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! ²Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged. ³Mert én, az ÚR vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód!”(Ézs43,1b-3a) Ámen

Ének: 130.zsoltár: „Tehozzád teljes szívből...”

Előima: Kegyelmes Urunk!

Teljes szívből kiáltunk ma irányodba. Kérünk, Te moss meg bennünket Szentlelked erejével, hogy tiszta szívek fogadják Szent Igédet. Könyörgünk azért, hogy égess ki bensőnkől mindent, ami nem engedi, hogy meglássuk ma is irgalmadat és kegyelmedet.

Te látod Urunk a mi mélységeinket, Te Előtted vannak a még meg nem vallott és meg nem bánt bűneink, ezért kérünk nyisd meg ajkunk, hogy ki tudjuk mindazt mondani, amit Ellened vagy felabarátaink ellen tettünk.

Kérünk, adj őszinte ittlétet, adj tiszta szavakat a szánkba, hogy most egyedül az érdekeljen bennünket, amit Te akarsz nekünk mondani..., hogy kizárjuk ennek a világnak a zaját..., hogy kicsit megfeledkezzünk a ránk váró feladatainkról..., s megérkezzünk Eléd necsak testben, hanem lélekben is.

Kérünk, könyörülj rajtunk bűnösökön. Ne vond meg tőlünk Szentlelked megelevenítő és hitet tápláló erejét, hanem légy itt közöttünk, hogy hadd értsük, hadd éljük, hadd szóljuk, hadd halljuk az élet szavát. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgasd meg imádságunkat. Ámen

Ószövetségi ígerész: Dániel könyve 3,1-25

„¹Nebukadneccar király csináltatott egy hatvan könyök magas és hat könyök széles aranyszobrot. Fölállította azt a Dúra-völgyben, Babilon városában. ²Azután összehívatta Nebukadneccar király a kormányzókat, az előjárókat, a helytartókat, a tanácsosokat, a kincstárnokokat, a bírákat, a rendőrparancsnokokat és a tartományok

összes tisztviselőjét, hogy jöjjenek el a szobor felavatására, amelyet Nebukadneccar király felállíttatott. ³Akkor összegyűltek a kormányzók, az előljárók, a helytartók, a tanácsosok, a kincstárnokok, a bírák, a rendőrpáncsnokok és a tartományok összes tisztviselője a szobor felavatására, amelyet Nebukadneccar király felállíttatott, és odaálltak a szobor elé, amelyet Nebukadneccar felállíttatott. ⁴A hírnök pedig hangos szóval kihirdette: Megparancsoljuk nektek, különböző nyelvű népek és nemzetek, ⁵hogy amint meghalljátok a kürt, a síp, a citera, a hárfa, a lant, a duda és egyéb hangszerek hangját, boruljatok le, és hódoljatok az aranszobor előtt, amelyet Nebukadneccar király felállíttatott! ⁶Ha pedig valaki nem borul le, és nem hódol előtte, azt azon nyomban bedobják az izzó tüzes kemencébe! ⁷Amikor tehát a különböző nyelvű népek és nemzetek meghallották a kürt, a síp, a citera, a hárfa, a lant és egyéb hangszerek hangját, leborultak, és hódoltak az aranszobor előtt, amelyet Nebukadneccar király felállíttatott.

⁸Ekkor azonban káldeus férfiak álltak elő, és bevádolták a zsidókat. ⁹Így beszéltek Nebukadneccar királyhoz: Király, örökké élj! ¹⁰Te, ó, király, megparancsoltad, hogy minden ember, aki meghallja a kürt, a síp, a citera, a hárfa, a lant, a duda és egyéb hangszerek hangját, boruljon le, és hódoljon az aranszobor előtt; ¹¹ha pedig valaki nem borul le, és nem hódol előtte, azt dobják be az izzó tüzes kemencébe. ¹²Vannak itt zsidó férfiak, Sadrak, Mésak és Abéd-Negó, akiket Babilon városának az élére állítottál; ezek a férfiak semmibe sem vesznek téged, ó, király, nem tisztelik isteneidet, és nem hódolnak az aranszobor előtt, amelyet felállítottál.

¹³Ekkor Nebukadneccar nagyon megharagudott, és megparancsolta, hogy vezessék elő Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót. Oda is vezették ezeket a férfiakat a király elé.

¹⁴Nebukadneccar ezt kérdezte tőlük: Sadrak, Mésak és Abéd-Negó! Igaz-e, hogy ti nem tisztelitek isteneimet, és nem hódoltok az aranszobor előtt, amelyet felállítottam? ¹⁵Készek vagytok-e most, ha meghalljátok a kürt, a síp, a citera, a hárfa, a lant, a duda és egyéb hangszerek hangját, leborulni és hódolni a szobor előtt, amelyet csináltattam? Mert ha nem hódoltok, azon nyomban bedobnak benneteket az izzó tüzes kemencébe. És van-e olyan Isten, aki az én kezemből ki tud szabadítani benneteket?

¹⁶Sadrak, Mésak és Abéd-Negó így válaszolt a királynak: Ó, Nebukadneccar! Nem szükséges, hogy erre bármit is feleljünk. ¹⁷Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: ő

ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó, király! ¹⁸De ha nem tenné is, tudd meg, ó, király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk az aranszobor előtt, amelyet felállítottál! ¹⁹Ekkor Nebukadneccart úgy elöntötte a harag Sadrak, Mésak és Abéd-Negó miatt, hogy még az arca is eltorzult. Meghagyta, hogy hétszerte jobban fűtsék be a kemencét, mint ahogyan be szokták fűteni. ²⁰Azután megparancsolta hadserege legerősebb vitézeinek, hogy kötözzék meg Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót, és dobják be őket az izzó tüzes kemencébe. ²¹Megkötözték tehát ezeket a férfiakat, és úgy, ahogy fel voltak öltözve, nadrágostul, alsóruhástul és süvegestül, bedobták őket az izzó tüzes kemencébe. ²²Mivel a király szigorú parancsára a kemencét a szokottnál is jobban befűtötték, a lángoló tűz megölte azokat az embereket, akik Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót odahurcolták. ²³A három férfi, Sadrak, Mésak és Abéd-Negó pedig megkötözve az izzó tüzes kemencébe esett. ²⁴Nebukadneccar király azonban megdöbbent, sietve fölkel, és ezt kérdezte udvari embereitől: Nem három férfit dobtunk megkötözve a tűzbe? Azok így válaszoltak a királynak: Valóban úgy van, ó, király! ²⁵Ő azonban így szólt: Én mégis négy férfit látok szabadon járni a tűzben, és nincs rajtuk semmi sérülés. A negyedik pedig olyanak látszik, mint valami isten.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ha egy szóval kellene kifejeznünk ennek a fejezetnek a lényegét, azt mondhatnánk, hogy hűség. Hűség, de nemcsak a három férfi irányából Isten irányába, hanem Isten irányából is a férfiak irányába.

1-7.

Az aranszobor elkészült. A könyök=51,8 cm. Így 30 m magas és 3 m széles szoborról beszélhetünk. Ez is mutatja milyen gazdag volt a király. S ezután Nabukadneccar egy parancsot adott ki a bálványimádásra. Ez rögtön Sadrak, Mésak és Abédnegó hitének a lényegét érintette. Ők már ismerik a 10 parancsolatot, s az első parancsolatban ott áll konkrétan, hogy : Ne legyenek más isteneid rajtam kívül! Nem tudjuk mit ábrázolt a szobor: király, vagy pogány istenek egyike? Az egész

birodalomban istenként kellett tisztelni. A rendelet kiadása előtt összehívatta a hivatalnokokat. S hangszerek megszólalása hívta fel a figyelmet arra, hogy a szobor előtt kezdődhetett a kultuszi tisztelet.

Akik nem hajoltak meg a szobor előtt azokra súlyos büntetés várt-kemencébe vetették őket.

A kemence Izráel számára a megtisztulást és szabadulást is jelentette.

Ézs48,10: „¹⁰De megolvasztottalak, mint az ezüstöt, a nyomorúság kohójában próbára tettelek.”

5Móz4,20: „²⁰Titeket azonban kézen fogott az ÚR, és kihozott Egyiptomból, a vaskohóból, hogy az ő tulajdon népe legyetek, ahogyan van ez még ma is.”

Az 1.parancsolat értelmében ők egyedül az ő Istenük előtt borultak le. S ebben a helyzetben is ők Isten parancsának engedelmeskedtek és nem a hírnök parancsának. Később az ApCselben olvassuk azt, hogy : „Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.”(Apcsel5,29)

8-18.

Sadrák, Mésak és Abédnegó elutasítják a bálvány tiszteletét. Rögtön megy is a hír a király irányába, hogy a zsidók nem hajlandóak követni a király utasítását. Annak ellenére, hogy mint királyt elismerték Nabukadneccárt a bálványimádást elutasították. A jó öreg irigység, míg a király szolgálatba állította a zsidó férfiakat a városban, volt, akiknek ez nem tetszett és keresték az alkalmat, hogy mikor mehetnek ellenük. Isten szolgáinak örök bűne a világ szemében, hogy ragaszkodnak az egyhez, a főhöz. Mindig voltak, vannak és lesznek káldeusok, farizeusok, olyan emberek a mi közelünkben is, akiknek nem tetszik a hűség, az a plusz erő, ami az Úrból táplálkozik, a szolgálat az Úr nevében.

Megtörtént a beárusítás, büszkék lehetnek magukra a káldeus férfiak. Az ítélet végrehajtása pedig a király kezétől függött. Attól a királyétól, aki azt gondolta, hogy minden és mindenki a ő kezében van. Ő nem hitt egy olyan Isten léteben, aki

kiszabadíthatja az övéit kezéből és megmentheti őket az ítélettől. Szegény hatalmon lévők, megfélelkeznek arról, hogy magasról nagyot lehet esni. S megfélelkeznek arról, hogy minden gonoszság, harag, saját akarat érvényesítése egyszer visszaüt. „Van-e olyan Isten, aki az én kezemből ki tud szabadítani benneteket?” Sadrak, Mésak és Abédnégó válasza, annyira egyszerűen nagyszerű. Úgy kezdik válaszukat, hogy „Ó Nabukadneccár! Nem szükséges, hogy erre bármit is feleljünk.” Van mit tanulnunk nekünk is ezektől a szolgálótól, én magam nagyon szeretnék így reagálni minden olyan helyzetben, amikor mások a saját öntőformájukba akarják belenyomorítani a hitéletemet és egész lételemet. De kell nekünk ilyen helyzetekben bármit is felelnünk? Kell nekünk magyarázkodni, hogy mit, miért és hogyan teszünk? Kell nekünk bálványozni azt a tárgyat vagy személyt, aki azt gondolja, hogy tőle hatalmasabb nincs, aki azt gondolja magáról, hogy ő mindent a kezében tart?

Mi tudjuk ki a mi Istenünk? Ki tudjuk mondani, hogy : „Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: Ő ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó király!”

Sem a hírnök, sem a király parancsa nem talál halló fülekre, mert a szívben ott van Isten törvénye, ami az életet védi. S ha tudjuk, hogy az Úr kezében vagyunk, akkor soha nem az a lényeg, hogy mi fog még velünk történni, hanem az, hogy mit akar velünk az Úr cselekedni. Áldott példa ebben is az Úr Jézus Krisztus, aki halála előtt az Atya akaratának teljesüléséért könyörög.

19-30.

A harag pedig minden esetben rossz tanácsadó. A zsidó férfiak nem hódoltak az aranyszobor előtt. A királyt elöntötte a harag, eltorzult az arca, 7x jobban befűtette a kemencét, megkötöztette a 3 férfit és bedobatta a kemencébe őket. Mindazok meghaltak, akik a parancsot végrehajtották, Sadrák, Mésak és Abédnégó pedig beestek a kemencébe.

A történet folytatásában pedig arról olvasunk, amit Nabukodneccar lát. Megdöbbenés, sietség, nem akar hinni a saját szemének, megerősítésre vár. Három férfit dobtunk be-a

válasz érkezett, hogy igen hármat. De akkor mi történik itt. De ő 4 alakot lát, sérülés nélkül, szabadon járkáltak.

A negyedik alakot csak a király látja. =Isteni lény, Isten által feladattal felruházott vki. Később angyalnak van nevezve. A tanácsosokról nem olvassuk, hogy látták volna a 4. személyt. A királyt pedig az, amit lát meggyőzi Isten hatalmáról.

A tüzes kemencében Sadrakkal, Mésakkal és Abednegóval van az Isten. Szabadok, épek, mert Velük az Isten. S mi magunk is a ránk váró ünnepkörben ebben erősödhetünk meg újra. A tüzes kemencékbe velünk jön és velünk van az Isten. Az Ő kezében vagyunk minden élethelyzetben, s bizony a király is láthatja és mi is abban erősödhetünk meg, hogy nekünk van Szabadítónk. Egy olyan királyunk, akiknek nem mi mondjuk, hogy „Ó király, örökké élj!”, hanem ez a Király örökké él, s nekünk megígéri az örök életet. Ámen

Újszövetségi ígerész: Lukács evangéliuma 2, 41-52

„⁴¹Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska ünnepére. ⁴²Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. ⁴³Miután pedig elteltek az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre. ⁴⁴Mivel azt hitték, hogy az útítársak között van, elmentek egynapi járóföldre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között. ⁴⁵De mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább. ⁴⁶Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket, ⁴⁷és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein. ⁴⁸Amikor szülei meglátták, megdöbbenek, anyja pedig így szólt hozzá: Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én kétségbeesetten kerestünk téged. ⁴⁹Ő pedig így válaszolt: Miért kerestetek engem? Nem tudátok, hogy az én Atyám házában kell lennem? ⁵⁰Ők azonban a nekik adott választ nem értették. ⁵¹Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében, ⁵²Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az evangéliumokban ez az egyetlen történet, ahol Jézus gyermekkoráról olvasunk. Jézus gyermekként is engedelmes volt az Atyának.

Mária és József kegyes zsidók voltak, akik évente Jeruzsálembe mentek és megünnepelték a páska ünnepét. A törvény előírásainak eleget tettek. Simeon és Anna történetében olvastuk, hogy a gyermek Jézust bevitték szülei a templomba, hogy eleget tegyenek a törvény előírásának.

Nem ok nélkül van megnevezve az életkora Jézusnak. A teljes törvény megismerése és megtartása Izrael férfitagjai részére 13. életévüktől kezdve volt kötelező. De a 12 éves Jézus már részt vehetett a templomi szertartásokon.

Maga az ünnep 7 napig tartott, az első háromnapi szertartások voltak kötelezőek. Ezután hazaindult a család. A szülők úgy gondolták, hogy biztos a nagy csoporttal tart Jézus is, de közben ottmaradt Jeruzsálemben.

Jézus számára a templomba bemenni és a templomba lenni többet jelentett, mint akármelyik zarándoknak. Számára a templom az Ő Atyjának a hajléka volt. Jézus nem szokásból megy a templomba, hanem a szíve vonzotta oda, az Atya közelében akar lenni. Az ünnep alatt a rabbik és nagy tanítók előadásokat tartottak a Törvényről és a prófétákról. Köréjük ülhet és hallgathatták őket. A gyermek Jézus kérdez, de egy idő után már csak azon csodálkoznak a körülötte lévők, hogy milyen érthetően és világosan magyarázza meg a hit legbonyolultabb kérdéseit. Mindenki, aki hallgatta csodálkozott értelmén és feleletein. Mindenki, aki hallgatta érezte, hogy itt sokkal több történik, mint megmagyarázása Isten dolgainak. Egy átfogó áttekintése volt a vallási dolgokban.

A szülők, amikor odaértek először nem értették Jézus tettét. Kérdőre vonta Mária, hogy: „Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én nagy bánattal kerestünk téged.” Kb.200 000—re becsülik az ünnepen résztvevők számát. Ebben a nagy gyülekezetben nem lehetett egyszerű megtalálni a gyermek Jézus. Az édesanya részéről nem indokolatlan az aggodás és bánat, de nem adták fel a keresést. S végül a templom lett az a hely, ahol megtalálták, ahol nem értették Jézus szavait, hogy neki az Atyja házában kell lennie. Nincsenek életkorhoz kötve a hit dolgai. Jézus lelkében

teljes volt a világosság, sőt Ő maga a világ világossága. A gyermek Jézus bölcsességét emeli ki a történet, aminek forrása az Atyával való kapcsolata. Az evangéliumban ez az első alkalom, hogy Jézus megszólal. Az egyszerű kérdésekben ott van az egész önértelmezése.

Mária megőrizte szívében Jézus válaszát. Meg kellett értenie, hogy Ő a mennyei Atya gyermeke. A keresésben a fájdalom és aggodalom azért van jelen, mert nem érti meg fiát.

Jézus otthonról hazamegy a szüleivel. Engedelmeskedik földi szüleinek, még nem jött el az az idő, amikor Atyja megbízását kell teljesítenie. Azért engedelmeskedik a szüleinek, mert érti a mennyei Atya akaratát.

S míg korábban azt olvastuk, hogy Mária a pásztorok hírére megőrizte és forgatta a szívében. Itt azt olvastuk, hogy az anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében.

Az 52. versben van először nevére nevezve a gyermek: „Jézus”. Jézus nyilvános fellépésig érvényesek ezek a jellemzői. A jelzők értelmi, testi és a másokkal való kapcsolatot jelzi.

Keresztelő Jánosról is kimondatott, hogy növekedett és erősödött lélekben(1,50), de itt ez annál több. Jézus gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben. Ennek a növekedésnek az igazi alapja, forrása az Atyával való élő kapcsolat. Ámen

Utóima: Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Élő kapcsolatért könyörgünk ma Veled, hogy úgy lépjünk bele az adventi időszakunkba, mint akik készek épülni, készek hűségben, szeretetben, bizalomban és hitben növekedni. Így kérünk el Tőled minden Igét, amely majd keres bennünket a következő egyházi évünkben, s így adunk neked ma hálát is azért, hogy a mögöttünk álló egyházi évben jobban megismerhettünk és minden alkalommal újra és újra rámutattál arra, hogy Te tegnap ma és mindörökké ugyanaz vagy, s nem vonod meg ígéreteidet, gondviselésedet és hűségedet gyermekeidtől.

Köszönjük, hogy a mi gyermekkorunkban is volt egy hajlék, ahol Rád figyelhettünk, és köszönjük neked ma azokat a hajlékokat városunkban, ahol Te vagy a fő téma, s a Te Szentlelked ma is tanítványokat választ ki magának.

Könyörgünk a világnak azon területeiért, ahol a Te szolgálid akár a tüzes kemencét is képesek vállalni. Erősítsd hitben mindazokat, akiket hitük megtagadására kényszerítenek. Erősítsd azokat, akiknek próbára van téve a hitük családjuk körében, egy betegség által, vagy olyan helyen, ahol érzik és tudják, hogy nem tartoznak oda, mert napi szinten harcolnak egy olyan hatalommal, amely azt gondolja, hogy kezében van minden és mindenki, csak arról feledkezik meg, hogy az Úr tartja kezében az eseményeket.

Kérünk, nevelj minket engedelmességre, hadd tudjuk hol van a mi helyünk. Hadd ismerjük fel Igédből, hogy Te merre vezetsz bennünket. Hadd lássunk Téged minden nap, mint az élet Urat, aki kész csodákban részesíteni mindazokat, akik bíznak és kitartanak elhívó Uruk mellett.

Könyörgünk azokért, akiknek ez az időszak az emlékezés ideje is. Akik szeretettel gondolnak vissza előrement hozzátartozóikra. Te vigasztald és Te erősítsd hitben a Te gyermekeidet.

Könyörgünk a kezeléseket alatt álló testvéreikért, mindazokért, akik műtét előtt állnak. Akiknek a szívében ott van a félelem és aggodalmaskodás, erősítsd őket hitben és békeességben.

Imádkozunk az adventi időszakunk áldásaiért a találkozásokért, az együttlétekért úgy embertársainkkal, mint veled Urunk, aki örök király vagy számunkra. Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „³³Mily nagyok az ő jelei, mily hatalmasak csodái! Az ő királysága örök királyság, és uralma megmarad nemzedékről nemzedékre!”(Dán3,33)

Ének: 266:1-4: „Egek nagy királya, Magasztalunk téged...”

